

hvad der foregår. Det skal der heller ikke være, for så falder hele formålet med Politiets Efterretningstjeneste væk, og derfor er det som sagt Dansk Folkepartis opfattelse, at vi ikke skal være med til at lave en undersøgelse yderligere af de ting, der er foregået i PET.

Vi må så sige, at der selvfølgelig kan være grund til at kritisere Politiets Efterretningstjeneste ud fra de oplysninger, som fremkommer.

Som vi også tidligere har været inde på, er det vores opfattelse, at man måske skal prøve at omlægge sin virksomhed. Det er også vores opfattelse, at en af de såkaldte agenter, som bruges som et slags sandhedsvidne i SF's bemærkninger til forslaget, nemlig Frede Farmand, måske er et lidt dårlig valg som agent, i og med han gentagne gange er fremkommet med ting, som overhovedet ikke har nogen relevans og ikke er korrekte. Derfor er det måske ikke lige vejen frem at benytte den slags agenter. Men ud over det kan vi som sagt ikke tilslutte os det forslag, SF kommer med.

Vi kunne godt tænke os endnu en gang at stille det spørgsmål, som vi har stillet uden rigtig at få noget svar fra justitsministeren, for vi mener som sagt, at der fra politisk side er begået fejl i denne sag. Det drejer sig endnu en gang om spørgsmålet om den tv-udsendelse, der var. Det er jo pressens gode ret at prøve på at afdække, hvad der foregår. De skal bruge de midler, de nu kan. Det er den kontrol, vi også kan forvente, der er i et demokratisk samfund, ligesom vi har oplevet det i USA, hvor man også har en høj grad af kontrol med efterretningsaktiviteter, som vi kender bl.a. fra Watergate.

I forbindelse med det vil jeg endnu en gang spørge justitsministeren: På hvilken måde blev der rettet henvendelse til Berlingske Tidende. Vi så Berlingske Tidendes chefredaktør, Anne E. Jensen, fortælle åbent i tv, at der var en henvendelse fra justitsministeren, som virkede lidt mystisk. Og i den forbindelse vil vi såmænd godt spørge endnu en gang: Er det sådan, at der har været en henvendelse, og hvad gik den i så fald ud på, og hvilket formål havde den egentlig på daværende tidspunkt?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Da nu hr. Skaarup for anden gang stiller et spørgsmål, der knytter sig til min samtale med en journalist fra Berlingske Tidende, i et forsøg på at afspore debatten, så skal jeg gerne besvare spørgsmålet.

Det er rigtigt, at jeg, så vidt jeg husker det, en søndag formiddag havde en kontakt til en journalist fra Berlingske Tidende og talte med ham om, hvad der ville komme i en tv-udsendelse den pågældende aften, så vidt jeg husker, eller var det dagen efter? Jeg taler fuldstændig frit efter hukommelsen, og jeg går heller ikke ud fra, at hr. Skaarup vil afhøres her fra Folketingets talerstol i, hvornår han har været i kontakt med hvilke journalister. Men altså frit efter hukommelsen havde jeg kontakt med den pågældende journalist og talte med ham om, at der kom den her udsendelse. Da den udsendelse ville indeholde en beskrivelse af en PET-interesse for et møde i Århus i efteråret eller omkring årsskiftet 1996-97, så vidt jeg erindrer, ville jeg gerne sikre mig, at der i forbindelse med den efterfølgende mediemæssige debat om det spørgsmål var de oplysninger, som jeg var i besiddelse af, om, hvorfor PET interesserede sig for det pågældende møde. Det var netop, fordi der forud for mødet var annonceret, at et af temaerne for mødet var PET's samarbejde med de tyrkiske myndigheder via den tyrkiske ambassade i København.

Den oplysning fandt jeg så central for en forståelse af, hvorfor PET overhovedet interesserede sig for et møde af den karakter som det pågældende, hvor man skulle diskutere kurdernes forhold både uden for landets grænser og her i landet, hvilket jo ikke efter de erklæringer, jeg selv var kommet med tidligere, havde en efterretningsmæssig interesse.

Det var heller ikke det, der var det interessante. Det interessante var, hvis der var nogen, der havde oplysninger eller kom med oplysninger om, at PET skulle samarbejde med de tyrkiske myndigheder, hvilket jeg også selv som minister havde erklæret, at det har PET ikke. De oplysninger kom ikke på det pågældende møde, og det var også vigtigt at få det frem.

Det var altså for at sikre, at når debatten kom både blandt Folketingets medlemmer og i medierne, at så var den oplysning også kommet frem.

Jeg har endnu ikke hørt en minister blive kritiseret for at have bragt oplysninger frem til offentligheden.

Elisabeth Arnold (RV):

Nødvendigheden af en efterretningstjeneste er blevet diskuteret flere gange her i dag, og jeg er fuldstændig enig i, at et demokrati har både ret og pligt til at beskytte sig mod kræfter i sam-